

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Lukáše Pišvejce (soudce zpravodaj), soudce Mgr. Alexandra Krysla a soudkyně JUDr. Veroniky Burianové ve věci

žalobce: **město Aš**
sídlem Kamenná 473/52, 352 01 Aš
zastoupený advokátkou JUDr. Janou Wenigovou
sídlem Jateční 2121/6, 360 01 Karlovy Vary

proti
žalovanému: **Krajský úřad Karlovarského kraje**
sídlem Závodní 535/88, 360 06 Karlovy Vary

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Nezákonný zásah

1. Žalobce se žalobou domáhal ochrany před nezákonným zásahem, který měl spočívat ve vydání listiny označené jako Zánik platnosti rozhodnutí o trvalém odnětí pozemků

určených k plnění funkcí lesa a žádost o vyznačení druhu pozemku „lesní pozemek“ u pozemků parc. č. X, X, X, X, X a X v k. ú. X.

II.

Žaloba

2. Žalobce namítal porušení lesního zákona ze strany žalovaného a porušení správního řádu. Žalovaný před provedením nezákonného zásahu, tj. před vydáním shora označené listiny 1) nevyzval žalobce ke splnění jeho zákonné oznamovací povinnosti stanovené v § 16 odst. 5 písm. b) lesního zákona, 2) provedl místní šetření 27. 5. 2020 bez účasti a vědomí žalobce jako vlastníka lesa, čímž porušil § 4 odst. 3 správního řádu, 3) neumožnil žalobci se k věci vyjádřit, předložit zásadní důkazy a listiny, čímž porušil § 4 odst. 4 správního řádu, 4) neposkytl žalobci poučení o jeho právech a povinnostech vzhledem k povaze úkonu, čímž porušil § 4 odst. 2 správního řádu, 5) nezohlednil, že odvod za trvalé odnětí ve výši 1 438 912 Kč byl zaplacen a že k realizaci účelu odnětí nemůže dojít bez pravomocného stavebního povolení, jehož podkladem je vyřešení dopravního napojení stavby, které dosud není vyřízeno kvůli opožděné součinnosti dotčených osob (ŘSD), takže nešetřil oprávněný zájem žalobce a soukromého investora, v jehož prospěch k odnětí došlo, čímž porušil § 2 odst. 3 správního řádu.
3. Ustanovení § 16 odst. 5 písm. b) lesního zákona neuvádí, že rozhodnutí o odnětí pozbývá platnosti automaticky ze zákona, ale vlastník musí určité skutečnosti oznámit orgánu státní správy lesů ve stanovené lhůtě. Teprve když vlastník lesa neoznámí určité skutečnosti ohledně realizace účelu odnětí, může správní orgán postupovat dále včetně případného ověření oznámených skutečností či zjištění skutečného stavu věci. Orgán státní správy také může rozhodnout jinak. Při tom všem musí dodržet správní řád, neboť na postupy podle lesního zákona se použije správní řád (§ 58 odst. 2 lesního zákona).
4. Nic z toho žalovaný v dané věci neučinil. Žalobce se domníval, že žalovaný postupoval vůči němu svévolně. Správný postup žalovaného podle § 16 odst. 5 lesního zákona měl být takový, že žalovaný měl žalobce vyzvat ke splnění jeho zákonné oznamovací povinnosti – ke sdělení skutečností, zda a jakým způsobem bylo započato s využíváním pozemku k účelu odnětí. Ke splnění této oznamovací povinnosti měl žalovaný poskytnout žalobci přiměřenou lhůtu s případným poučením o následcích nesplnění výzvy. Teprve při nesplnění výzvy mohl žalovaný přistoupit k místnímu šetření, o kterém však měl uvědomit žalobce předem.
5. Žalovaný evidentně přehlédl, že k odlesňování může dojít až po právní moci stavebních povolení (§ 16 odst. 3 lesního zákona). Od 15. 3. 2020 byl přitom v důsledku vládních a ministerských opatření narušen běžný chod správních úřadů i soukromého sektoru. Ke změně územního plánu v dané lokalitě, která umožnila realizovat zamýšlenou výstavbu, došlo až v roce 2019, kdy byla dne 24. 4. 2019 Zastupitelstvem města Aš schválena změna č. 42 územního plánu usnesením č. 71. Podle stavebních předpisů, a to vyhlášek č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, a č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování a stavebního řádu, musí být před vydáním stavebního povolení vyřešeno dopravní napojení stavby na veřejné komunikace. To předpokládá jednak opatření příslušné projektové dokumentace, jednak vyřešení vlastnických poměrů u dotčených pozemků, případně jejich odnětí z chráněného režimu zemědělských či lesních pozemků, a v neposlední řadě i vyjádření a souhlasy dotčených osob a orgánů. V daném případě Lesy ČR udělily souhlas s odnětím pozemku p. č. X z

lesního půdního fondu a teprve dne 16. 3. 2020 vydal Městský úřad Aš, odbor životního prostředí rozhodnutí č. j. MUAS/9683/2020/OŽP o odnětí pozemku p. č. X k. ú. X z režimu lesních pozemků, kdy tento pozemek byl nezbytně nutný pro realizaci účelu výstavby na pozemcích žalobce. Jeho právní moc nastala dne 16. 3. 2020. V době podání žaloby žalobce stále očekával souhlas generálního ředitelství státní organizace Ředitelství silnic a dálnic s výstavbou, jelikož na jeho komunikace bude stavba připojena. Bez dalších úředních opatření, vyjádření dotčených orgánů a osob tedy nemohl být účel odnětí realizován. To vše byly objektivní překážky, které měl a mohl žalovaný při své úvaze zohlednit, avšak nedal k tomu žalobci žádnou možnost.

6. V rozhodnutí o odnětí nebylo uvedeno, že pokud pozemky nebudou využity k odnímanému účelu, pozbývá rozhodnutí platnosti nebo nastanou jiné následky. Žalobce již z názvu rozhodnutí toto vnímal a stále vnímá jako trvalé odnětí s trvalými účinky. Tj. jako správní akt, který má za následek konečné a trvalé odnětí pozemků z režimu lesních pozemků. Tomu odpovídala i značná částka 1 438 912 Kč, která byla za odnětí uhrazena. S přihlédnutím k této skutečnosti měl žalovaný přistupovat k žalobci šetrně a dodržet zákonné postupy.
7. V mezidobí od vydání rozhodnutí o trvalém odnětí do obdržení napadané listiny žalovaný žádným způsobem nekontaktoval žalobce a nečinil vůči němu žádné kroky či procesní úkony vztahující se k naplnění podmínek daného rozhodnutí o trvalém odnětí. Žalobce proto ihned reagoval a dne 19. 6. 2020 odeslal žalovanému žádost o opravu výroku rozhodnutí a zjednání nápravy. Požadoval, aby žalovaný zpřesnil a doplnil výrokovou část o etapizaci odlesnění a dále uvedl okolnosti, které bránily naplnění účelu odlesnění. Zároveň žalobce namítl procesní vady, spočívající v odnětí možnosti uplatnit svá stanoviska a doložit listiny a okolnosti, které se k dané věci vztahují. Žalobce závěrem požádal žalovaného, aby zjednal nápravu v tomto směru a také jej vyzval, aby žádost o změnu kultury pozemků na katastrální úřad neposílal. Do dne podání žaloby žalobce od žalovaného neobdržel žádné sdělení, jak bude dál ve věci postupováno.
8. Napadený zásah měl povahu sdělení vůči žalobci (o zániku platnosti rozhodnutí) a zároveň žádosti vůči katastrálnímu úřadu (o změnu zápisu v katastru nemovitostí). Žalobce citoval ustanovení § 154 správního řádu a zdůraznil, že se při vydávání vyjádření, osvědčení, provádění ověření nebo činění sdělení postupuje také podle ustanovení části první správního řádu. Žalovaný porušil základní ustanovení části první správního řádu, a to § 2 odst. 3 a § 4 odst. 2 až 3. Žalovaný rozhodně nešetřil práva a oprávněné zájmy žalobce. Zcela ignoroval žalobce jako hlavní osobu, účastníka řízení o odnětí, a pouze mu na vědomí zaslal informaci, že došlo k zániku platnosti rozhodnutí o odnětí, aniž si zjistil stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Bez dalšího byl žalovaný připraven odeslat na katastrální úřad žádost o zápis změny kultury pozemků, což mělo pro žalobce a též pro investora, s nímž je žalobce v právním vztahu, zcela zásadní význam a velmi negativní důsledky. Žalovaný svým protiprávním, neuváženým, necitlivým a hlavně neúčelným přístupem maří zájmy žalobce, a ve výsledku tím maří investici v řádech desítek milionů korun a ohrožuje příjmy žalobce do veřejného rozpočtu. Jistě je dán veřejný zájem na tom, aby účely odnětí byly realizovány a odnětí nebylo pouze samoučelné. Tak tomu však v daném případě nebylo a není, a byla zde řada okolností, které prokazují, že účel je naplňován a že jsou dány určité překážky, které jsou přechodné a krátkodobé povahy, jež odpadnou.
9. Žalobce navrhl, aby soud určil, že oznámení Krajského úřadu Karlovarského kraje, odboru

životního prostředí ze dne 15. 6. 2020, sp. zn. KK/2953/ZZ/20, o zániku platnosti rozhodnutí o trvalém odnětí pozemků určených k plnění funkcí lesa p. č. X, X, X, X, X a X v katastrálním území X, je nezákonné, a že žádost Krajského úřadu Karlovarského kraje, odboru životního prostředí ze dne 15. 6. 2020, sp. zn. KK/2953/ZZ/20, o vyznačení druhu pozemku „lesní pozemek“ u pozemků p. č. X, X, X, X, X a X v katastrálním území X, je nezákonná. Zároveň žádal náhradu nákladů řízení.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

10. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobním námitkám uvedl, že v daném případě pro odstranění pochybností využil institut dozoru podle § 51 odst. 1 lesního zákona, což je speciální ustanovení oproti správnímu řádu. Podle tohoto ustanovení je součástí výkonu státní správy lesů dozor nad dodržováním lesního zákona a právních předpisů a rozhodnutí vydaných na jeho základě. Skutečnost, že se jednalo o dozor, byla zřejmá z protokolu č. j. KK/2647/ZZ/20 ze dne 27. 5. 2020. K prokázání faktického stavu pozemků nebyla nutná přítomnost vlastníka pozemků.
11. Námitka, že žalovaný si opatřil vyjádření stavebního úřadu bez žalobcova vědomí a nedal žalobci možnost na toto vyjádření reagovat a uvést rozhodné skutečnosti, byla irelevantní. Vzhledem k základním zásadám činnosti správních orgánů, mezi které patří i součinnost, si žalovaný opatřil požadované informace o zahájení územního nebo stavebního řízení a o vydání příslušného rozhodnutí dotazem na stavebním úřadě MěÚ Aš, a nebylo nutno zatěžovat tak dotčené osoby. Rozhodné bylo pouze to, zda bylo započato s využíváním pozemků k účelu, pro který bylo rozhodnutí o odnětí vydáno. Bylo jednoznačně prokázáno, že k využívání pozemků k danému účelu ve lhůtě dvou let podle § 16 odst. 5 písm. b) lesního zákona nedošlo. I kdyby žalovaný informoval žalobce o skutečnosti, že si vyžádal vyjádření, nic by to nezměnilo na sdělení stavebního úřadu.
12. Žalovaný dále uvedl, že nebylo na jeho správním uvážení hodnotit důkazy a skutečnosti znemožňující včasné zahájení užívání pozemků k účelu, pro který byly z PUPFL odňaty. Rozhodnutí o odnětí PUPFL zaniklo v souladu s § 16 odst. 5 písm. b) lesního zákona ex lege. Pokud by byl k pozbytí platnosti rozhodnutí o odnětí zapotřebí ještě úkon vlastníka, znamenalo by to i u všech jiných skutečností, jejichž trvání je vymezenou dobou určitou, že de facto nikdy neskončí, pokud k tomu strana, již stanovená doba uplynula, neprovede další úkon. § 16 odst. 5 lesního zákona vyplývá, že pokud na návrh vlastníka pozemku nebo z vlastního podnětu orgán státní správy lesů rozhodnutí o odnětí nezmění nebo nezruší (odst. 4), tedy nerozhodne jinak, zaniká platnost rozhodnutí uplynutím doby. Žalobce sám mohl předejít zániku platnosti rozhodnutí včasným podáním návrhu dle § 16 odst. 4 lesního zákona, což však neučinil.
13. Provedením dozoru, v rámci kterého se uskutečnilo ohledání na místě a byly vyžádány informace od jiného správního orgánu, nebyl žalobce krácen na svých právech. Jakékoliv jeho vyjádření by ve světle stavu užívání pozemků nemělo žádný význam pro zánik platnosti rozhodnutí o odnětí PUPFL, neboť rozhodnutí zaniká ze zákona a není o tom vedeno žádné řízení.
14. Žalovaný nesdílel žalobcův názor, že využívání pozemků bylo znemožněno také vládou vyhlášenými nouzovými opatřeními v souvislosti s prevencí šíření onemocnění COVID-19, kdy byl narušen běžný chod správních úřadů a fungování soukromého sektoru včetně

stavebních firem. K běhu lhůt v oblasti veřejné správy v době trvání nouzového stavu vyslovilo Ministerstvo zemědělství na žádost žalovaného právní názor ve svém stanovisku č. j. 32964/2020-MZE-16231 ze dne 30. 6. 2020. Stanovisko Ministerstva vnitra k posuzování běhu lhůt v oblasti veřejné správy v době trvání nouzového stavu dle právního názoru Ministerstva zemědělství nelze aplikovat na žádost o vyloučení zániku platnosti rozhodnutí dle § 16 odst. 5 písm. b) lesního zákona nebo na žádost o změnu rozhodnutí o odnětí pozemků určených k plnění funkcí lesa s ohledem na to, že k podání těchto žádostí není lesním zákonem ani jiným právním předpisem stanovena lhůta. U těchto žádostí nelze z tohoto důvodu prominout zmeškání úkonu dle § 41 správního řádu. Lhůtu dvou let od právní moci rozhodnutí podle ustanovení § 16 odst. 5 písm. b) lesního zákona lze prodloužit nebo zrušit výhradně postupem podle ustanovení § 16 odst. 4 lesního zákona před uplynutím platnosti rozhodnutí o odnětí. V případě, že by lhůta stanovena byla, je nutné upozornit na ustanovení § 41 odst. 2 správního řádu. Nouzový stav v České republice trval v období od 12. 3. 2020 do 17. 5. 2020, překážka by tak pominula dne 18. 5. 2020, kdy začala podle ustanovení § 41 odst. 2 správního řádu běžet lhůta 15 dnů pro podání žádosti o prominutí zmeškání úkonu. Žádost o prominutí zmeškání úkonu byla doručena krajskému úřadu dne 1. 7. 2020, tedy po více jak 15 dnech. Neobstojí ani argument o omezené činnosti správních orgánů v době nouzového stavu, zde je prokazatelné, že v době od 12. 3. 2020 do 17. 5. 2020 se Rada města Aše sešla k jednání v termínech 16. 3. 2020, 22. 4. 2020 a 4. 5. 2020. Zasedání Zastupitelstva města Aše se konalo dne 29. 4. 2020. Podle rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 30 Af 87/2014-39 by institut prominutí zmeškání lhůty neměl sloužit k podpoře osob, které bez existence objektivní překážky zmeškají stanovenou lhůtu a o plnění svých povinností se začnou aktivně zajímat až poté, co jsou v prodlení, resp. po prekluzi příslušného práva.

15. Absenci právního aktu, na základě kterého by žalobce mohl zahájit stavbu, odůvodňoval žalobce prodlením při schválení změny č. 42 územního plánu města Aš, nutností vyřešení dopravního napojení stavby na veřejné komunikace a dalšími administrativními kroky. Ani tyto objektivní překážky nemají vliv na skutečnost, že pozemky nejsou využívány pro účely, pro které byly odňaty z PUPFL. Žalovaný se opřel o rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. 59 A 14/2015-30, který jednoznačně uvedl, že za zahájení stavby (respektive využívání pozemku k účelu, pro který bylo rozhodnutí vydáno) se nepovažují demoliční práce a k samotnému zahájení stavby je třeba stavební povolení, které však, jak potvrdil Městský úřad Aš, stavební úřad a úřad územního plánování sdělením č. j. MUAS/18953/2020/SÚ ze dne 15. 6. 2020 ve znění usnesení o opravě zřejmých nesprávností č. j. MUAS/19598/2020/SÚ ze dne 18. 6. 2020, ke stavbě multifunkčního centra „Pod Lipovým dvorem“ vydáno stavebním úřadem nebylo, a ani investorem akce o toto povolení nebylo požádáno.
16. Žalovaný dále konstatoval, že nepostupoval svévolně a na základě vlastního uvážení, nýbrž pouze v souladu se zákonem. Investiční zájmy, soukromé či korporátní, jdou mimo kompetence žalovaného a těmito zájmy se při výkonu veřejné správy není oprávněn zabývat. Dále žalovaný upřesnil, že napadená listina nemá charakter dokumentu dle § 154 správního řádu a byla žalobci zaslána pouze na vědomí, kdy adresátem byl Katastrální úřad. Žalobce se poté v rámci několika podání dožadoval zjednání nápravy ve formě vydání opravného rozhodnutí, prodloužení lhůty v souvislosti s nouzovým stavem, prodloužení lhůty pro prokázání zahájení využívání pozemků k účelu odnětí. Na tato podání reagoval žalovaný písemností č. j. KK/3656/ZZ/20 ze dne 24. 7. 2020, ve které

vysvětlil důvody, proč není možné požadavkům žalobce vyhovět.

17. Závěrem žalovaný dodal, že listina, která je předmětem žaloby a jejíž neplatnosti se žalobce dovolává, byla Katastrálním úřadem pro Karlovarský kraj, Katastrálním pracovištěm Cheb dne 16. 7. 2020 žalovanému vrácena bez provedení změn v katastru nemovitostí, kdy jako důvod vrácení bylo uvedeno, že listina předložená žalovaným nesplňuje náležitosti zápisu v katastru nemovitostí dle § 21 katastrálního zákona, tedy že žádost nepodala oprávněná osoba, tj. vlastník nemovitostí. Žalovaný na základě konzultace s nadřízeným orgánem, dle kterého je postup katastrálního úřadu, resp. jeho vysvětlení neprovedení změn v katastru nemovitostí, velmi nestandardní, učinil další kroky, kterými by byla i v katastru nemovitostí zaevidována změna druhů pozemku na původní „lesní pozemek“ z důvodu zákonem stanoveného zániku platnosti rozhodnutí o odnětí PUPFL.
18. S odkazem na výše uvedené trval žalovaný na tom, že jeho postupem nedošlo ke krácení práv žalobce, a bylo vůči němu postupováno v souladu se zákonem. Námitky uváděné žalobcem považoval žalovaný za vyvrácené, bezpředmětné a neopodstatněné. Dle názoru žalovaného nelze ze skutečností uváděných žalobcem v podané žalobě prokázat či dovodit nezákonnost napadeného postupu při oznámení zániku platnosti rozhodnutí.

IV.

Replika žalobce

19. Podle žalobce z vyjádření stavebního úřadu Aš ve znění opravy (č. j. SÚ/2020/3283/M) plyne, že změna územního plánu č. 42 pro danou lokalitu byla schválena s účinností 18. 9. 2019. Odlesňování a odstraňování dřevin lze podle § 5 vyhl. č. 189/2013 Sb. provádět v době vegetačního klidu, kterým se rozumí doba od 1. listopadu do 31. března. Kácet a odstraňovat dřeviny lze až po právní moci stavebního povolení, jak to výslovně stanoví § 16 odst. 3 lesního zákona. Také stavební práce lze zahájit až po právní moci stavebního povolení. Pokud žalobce neměl k dispozici stavební povolení, nemohl začít provádět ani jednu z těchto činností. Přitom již z původního spisu o odnětí je zřejmé, že se bude jednat o náročnou rozsáhlou stavbu, kde bude nutné provést odlesnění a teprve poté bude možné začít stavět základy a provádět další stavební činnosti.
20. Pro tak rozsáhlou výstavbu je nezbytné stavební povolení vydané na žádost stavebníka, která musela splňovat zákonné podmínky, a zamýšlená stavba musela vyhovovat všem technickým předpisům a normám. Tou je i nezbytnost dopravního napojení stavby, které musí být vyřešeno předem, které bylo řešeno souvisejícím správním řízením, kde rozhodnutí nabylo právní moci až 16. 3. 2020. Pokud by stavebník podal neúplnou žádost bez všech dokladů a stanovisek, stavební úřad by musel řízení přerušit do doby doplnění žádosti. V takovém případě rovněž nelze na pozemcích provádět žádné technické, stavební či odlesňovací práce.
21. Žalobce dále poukázal na to, že i režim správního dozoru dle § 51 lesního zákona je spojen s formálními postupy, a jeho součástí je přizvání kontrolované osoby, případné umožnění vyjádřit se k výsledkům kontroly. Lesní zákon nestanoví podrobnosti dozoru, takže v obecných věcech platí kontrolní řád, upravený zákonem č. 255/2012 Sb. Jestliže měl žalovaný provést kontrolu dodržení rozhodnutí o odnětí, měl postupovat podle kontrolního řádu a místní šetření provést za účasti žalobce jako kontrolované osoby. Žalovaný měl také při zahájení kontroly postupovat podle § 5 odst. 2 písm. b) nebo c) kontrolního řádu, kdy pouze režim podle písm. c) lze provést bez přítomnosti kontrolované osoby, avšak s povinností informovat ji o zahájení kontroly dodatečně.

Žalobci byla odepřena práva kontrolované osoby dle § 10 kontrolního řádu, protože nebyl seznámen s provedením kontroly, ani mu nebyl zaslán kontrolní protokol, s nímž vůbec nebyl seznámen. Ostatně ani „protokol o dozoru nad dodržáním rozhodnutí“ vyhotovený žalovaným dne 27. 5. 2020 nemá náležitosti kontrolního protokolu podle § 12 kontrolního řádu s kontrolními zjištěními a poučením o možnosti podání námitek. Za tohoto stavu při nedodržení základních procesních pravidel dozoru či kontroly se žalovaný dopustil vůči žalobci nezákonného zásahu, který vyústil ve vydání žalobou napadené listiny, kterou žalovaný opakovaně doručil katastrálnímu úřadu k provedení zápisu změny v katastru.

V.

Posouzení věci soudem

22. Vzhledem k tomu, že žalobce i žalovaný s takovým postupem souhlasili, rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) o věci samé bez jednání.
23. V souladu s § 87 odst. 1 s.ř.s. *soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí; rozhoduje-li soud pouze o určení toho, zda zásah byl nezákonný, vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu.*

VI.

Rozhodnutí soudu

24. Žaloba není důvodná.
25. Žalobce spatřoval nezákonný zásah žalovaného v tom, že žalovaný podal Katastrálnímu úřadu pro Karlovarský kraj žádost o vyznačení změny druhu pozemků ve vlastnictví žalobce na „*lesní pozemek*“ v níž konstatoval, že došlo k zániku platnosti rozhodnutí o trvalém odnětí pozemků určených k plnění funkcí lesa.
26. Podle konstantní judikatury správních soudů zásahy lze obecně vymezit jako úkony, které nejsou činěny formou rozhodnutí, ale přesto jsou závazné pro osoby, vůči nimž směřují. Tyto osoby jsou povinny na jejich základě něco konat, nějaké činnosti se zdržet nebo nějaké jednání strpět, a to na základě jak písemného, tak i faktického (ústního či jinak vyjádřeného) pokynu či příkazu.
27. Definičním znakem zásahu je tedy autoritativní působení vůči jeho adresátovi. „*Podání žádosti*“ však toto kritérium v žádném případě nenaplnňuje, neboť na základě tohoto úkonu nedošlo k jakémukoliv dotčení právní sféry žalobce. K možnému zkrácení veřejných subjektivních práv by mohlo (hypoteticky) dojít až činností Katastrálního úřadu, jakožto orgánu, který spravuje katastr nemovitostí a je oprávněn v něm vyznačovat změny, v případě, že by návrhu žalobce vyhověl a provedl změnu druhu pozemku.
28. S ohledem na skutečnost, že „*podání žádosti o vyznačení změny druhů pozemků*“ nemůže představovat nezákonný zásah, soud se nezabýval argumentací žalobce podporující jeho závěr, že pro změnu druhu pozemků není dán zákonný důvod, resp. že žalovaný před podáním žádosti nedodržel základní zásady činnosti správních orgánů.
29. Žalobu soud shledal nedůvodnou, proto ji podle § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítl.

VII.

Odůvodnění neprovedení důkazů

30. Soud neprovedl žádný z žalobcem navržených důkazů, neboť jejich provedení nebylo

nezbytné k posouzení důvodnosti či nedůvodnosti žaloby.

VIII.

Náklady řízení

31. Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. by měl právo na náhradu nákladů řízení žalovaný, když měl ve věci plný úspěch. Jelikož žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady nad rámec úřední činnosti nevznikly, rozhodl soud, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň dne 14. října 2020

Mgr. Lukáš Pišvejc v.r.
předseda senátu